

Γεωμ.
Πρεσβεία
Νομοδοσία
Νεωκωσία
Hartung Thompson
Παυλός
Ακμοχωστός
Λαρκια
Κερύνια
Φροδοχία

COOP
Κερύνια
Γεωργία
Φροδοχία
Ψυνορύ

ΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
(συνέχεια)

Εκθεσις τῆς 4 Ἰουν. ὑπ' ἀριθ. 181.

Παρά τὴν ἔλθεσιν ταύτην, ἐμμένοντες φρό-
νοῦντες ὅτι πραγματικὴ καὶ σπουδαία τῶν ἀκινή-
τῶν κτημάτων ὑποτίμησις ὑπάρχει ἐν Κύπρῳ.
Οὐχὶ ἄλλοῦ παρὰ εἰς τοὺς καταναγκασμένους
δικαστικούς πλειστηριασμοὺς ζητητέα ἢ τοῦτου ἀ-
πόδειξις. Ἡ ἐκθεσις νομίζει ὅτι δικαιολογεῖ τὴν
μεγίστην καὶ καταπληκτικὴν ποσότητα τῶν τοιού-
των πλειστηριασμῶν, συμβαινόντων ἐναντίον τοῦ
ὑπὸ τὸ τουρκικὸν καθεστὼς συμβαίνοντος, δυνάμει
νόμου ἀπαγορεύοντος τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων.
Πρῶτον παρατηροῦμεν ὅτι ὁ νόμος οὗτος ἔσχευε
μόνον διὰ τὰς γαίας τοῦ δημοσίου (ἀράξ-ἐμιρι-
γέ) καὶ ὅτι κατηργήθη πρὸ τῆς κατοχῆς· οὕτω
τὸ αἷτιον, ὅπερ ὑποστηρίζει ἡ ἐκθεσις, δὲν εἶνε σπου-
δαῖον. Δέον νὰ ζητηθῇ ἕτερον. Ὁρεῖλομεν μάλ-
λον ν' ἀποδώσωμεν τὴν ἔλλειψιν καταναγκαστικῶν
πλειστηριασμῶν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν, εἰς τὸ ὅτι τότε
οἱ κύριοι ἀκινήτων ἦσαν φερεγγυώτεροι, καὶ εἰς
τὸ ὅτι οἱ δανειзаὶ εὐρίσκοντο εἰς καλλιτέραν θέσιν
ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν, καὶ ὅτι δὲν εἶχον μῆτε
συμφέρον μῆτε ἀνάγκην νὰ βιάσωνται τοὺς ὀρει-
λέτας εἰς ἀπότισιν τῶν χρεῶν. Τὴν τοῦτου ἀπό-
δειξιν ὁ διευθυντὴς τοῦ χωροματρικοῦ τμήματος
δύναται νὰ εὑρῇ εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς καταπληκτι-
κῆς ποσότητος τῶν κατὰ τῶν ὀρειλετῶν ἀποφάσε-
ων ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν, ὡς τοῦτο συμ-
βαίνει εἰς τὰς ἡμέρας μας. Ἡ σύγκρισις ἦν πει-
ράται νὰ κάμῃ τῶν ἰδιωτικῶν πωλήσεων, οὐδὲν
ἀποδείκνυσιν, διότι ὁ ἀγοραστής ἔχει λόγους ὅλως
ἀτομικοὺς ὅπως κάμῃ τὴν ἀγοράν. Ἡ αὐξήσις,
ἣν νομίζει ὅτι φανερώνει καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἀκί-
νητα τῆς Λευκωσίας, ἐξηγεῖται εὐκόλως ἐκ τοῦ
ὅτι τὰ τῆς Λευκωσίας κτήματα, ἅτινα ἀνήκουσιν
εἰς Τούρκους, ἐξ ἀρχῆς ἐκτιμηθέντα ὑπὸ Τούρ-
κων, εἶχον ἐκτιμηθῇ χαμηλότατα, καὶ κατὰ δεύ-
τερον λόγον ἐκ τοῦ ὅτι αἱ περιβάλλουσαι τὴν
Λευκωσίαν γαῖαι ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς εἰκοδο-
μὰς ἐξ οὗ ἐπῆλθεν ἀνατίμησις τις.

Εἴμεθα βέδαιοι ὅτι ὁ τῆς ἐκθέσεως συντάκτης
πλέει εἰς πλάνην, ὑποθέτων ὅτι τὸ αὐτὸ συμβαίνει
καὶ εἰς τὰλλα διοικητικὰ διαμερίσματα, δι' ἅτινα
ἐν τούτοις ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ὅτι δὲν ἔκαμεν ἐρεῦ-
νας. Ἐάν εἶχε μελετήσῃ τὴν ἐκθεσιν ὑπο ἡμε-
ρομηνίαν 19 Ὀκτωβρίου 1888 τοῦ διοικητοῦ
Πάφου, θὰ μετέβαλλε γνώμην, τοῦλάχιστον διὰ τὰ
ἀκίνητα τοῦ διαμερίσματος Πάφου. Τοῦτ' αὐτὸ

ΕΦ: Σαζνιχξ

16 Σεπτεμβρίου 1889

ραν κατὰ τὴν ἐκείνης ἦν ἐπλήρωνεν ὑπὸ τὴν Ὀ-
 θωμ. διοίκησιν. Ἐάν αὐτὸ τὸ παρὸν, ὅπερ ἐστὶν ὁ
 ἀνώτατος ὅρος, γείνη δεκτὸν, οἱ φορολογούμενοι
 Ἀγγλοὶ δὲν θὰ ὑποσῶσι νέας θυσίας, φθάνει μόν-
 ον ἢ Κυβέρνησις, παραδεχομένη τὸ μέτρον τοῦ-
 το, ν' ἀποφασίσῃ ὅπως προβῇ εἰς σπουδαίας ἐ-
 λαττώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων, ἐπι-
 δεκτικοῦ νὰ ὑποσῇ τοιαύτας ἀνευ βλάβης τῆς
 δημοσίου ὑπηρεσίας, ἥτις ἐντελέσασα θὰ ἐξακο-
 λουθῇ λειτουργοῦσα ἐάν, γιγνομένης τινὸς ἐξαι-
 ρέσεως πάντοτε ὑπὲρ τοῦ δικαστικοῦ οργανισμοῦ,
 οἱ διάφοροι κλάδοι αὐτῆς ἀνετίθεντο εἰς ἐντοπίους
 ὑπαλλήλους ἔχοντας ἐπὶ κεφαλῇς Ἀγγλοὺς
 προϊσταμένους. Ἐκτὸς τούτου, ἐάν ἢ Κυβέρνησις
 κατορθώσῃ τὴν μετατροπὴν τοῦ φόρου θὰ προ-
 ἔλθῃ ὡφέλειά τις ἐξ αὐτῆς, ὡς συνέρχῃ καὶ εἰς
 ἄλλα κράτη καὶ τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν, καὶ ἂν
 ἐν τέλει ἀπολάβῃ σύμβασιν τινα περὶ τοῦ ἄλ-
 λας μετὰ τῆς Ὀθωμ. Κυβερνήσεως, τὰ ὡφελέ-
 ματα ταῦτα θέλουσι κατασῇ σπουδαία καὶ εἰς
 βαθμὸν ἐπιτρέποντα τῷ Ἀγγλικῷ εἶναι, ἐνεργή-
 σαντι τὴν κατοχὴν τῆς Κύπρου δι' ὑψηλὰς πολι-
 τικὰς βλέψεις, ἐπιτρέποντα, λέγομεν, ὅχι μόνον ν'
 ἀποσύγῃ νέας θυσίας χάριν αὐτῆς τῆς κατοχῆς,
 ἀλλ' ἀκόμη, καιροῦ βοηθοῦντος, ν' ἀποσύγῃ αὐτάς
 καθ' ὅλοκληρίαν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἄλλας τῆς Νήσου αἰτή-
 σεις μετὰ τῶν ὁποίων καταλέγεται καὶ ἡ σύστα-
 σις ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, αἰτήσεις μὴ θίγουσai
 ποσῶς τὸ ζήτημα τῶν ἐσόδων, ἀλλ' αἰτινὰς ἐνδι-
 αφέρουσι ζωηρῶς τὸν τόπον, καλῶς κευόμεθα νὰ πι-
 σεύωμεν ὅτι θὰ κατασῶσιν ἄξιαι τῆς εὐνοϊκῆς
 προσοχῆς τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος, πρὸς ἣν λαμ-
 βάνομεν τὴν τιμὴν νὰ συστήσωμεν ἰδιαιτάτα τὸ
 οἰκονομικὸν ζήτημα, ζήτημα κατ' ἐξοχὴν ζωτι-
 κὸν διὰ τὸν τόπον ὅστις περιῆλθεν ὑπὸ τὴν Βρετα-
 νικὴν διοίκησιν καὶ ὅστις ἐκ τούτου μάλιστα δικαι-
 οῦται νὰ ἐλπίσῃ μέλλον εὐτυχές, καὶ τοιοῦτον
 εἶναι τὸν ἔκαμε νὰ φαντασθῇ ἡ σημαία τῆς Αὐ-
 τῆς Μεγαλειότητος εὐθὺς ἀφοῦ ἀνεπατάσθη παρ'
 ἡμῖν.

(ἀκολουθεῖ).

εφ: Σάββηξ
 16 Σεπτεμβρίου 1889